

(Voorgestelde Amendementen; Regeringsvoorstel; Verslag der Commissie tot onderzoek.)

- a. ingezetenen van Nederland;
- b. vennootschappen onder eene firma of bij wijze van geldschieting, gevestigd in Nederland, mits minstens de helft der vennoten onder de firma of minstens de helft der hoofdelijk voor het geheel aansprakelijke vennoten der commanditaire vennootschap ingezetenen van Nederland zij;
- c. naamloze vennootschappen van koophandel of vereenigingen die rechtspersoonlijkheid bezitten, beiden gevestigd in Nederland en opgericht volgens de aldaar geldende wettelijke voorschriften, mits minstens de helft der bestuurders ingezetenen van Nederland zij;
- Het bestuur, bedoeld bij art. 330 van het Wetboek van Koophandel, moet in Nederland gevoerd worden.
- Ingezeten van Nederland zijn in den zin dezer wet:
- 1°. Nederlanders in Nederland woonachtig;
- 2°. alle andere personen die in Nederland gewoond hebben gedurende het jaar, geëindigd met den dag waarop de zeebrief wordt aangevraagd.
- Geene zeebrieven worden afgegeven voor schepen op den voet van oorlog uitergust.

[55. 24.]

VOORGESTELDE AMENDEMENTEN.

Ten gevolge van de wijziging door de Regering in art. 2 van het ontwerp gebragt, heeft de ondergeteekende de eer, in plaats van de twee eerste amendementen, op n°. 21 der gedrukte stukken voorkomende, het volgende amendement voor te stellen op bovengemeld artikel:

In alin. 1, de woorden: » voor meer dan de helft », te plaatsen achter de woorden: » a. ingezetenen van Nederland ».

In alin. 3 van het nieuw art. 2 wordt gelezen:

» 1°. Nederlanders in Nederland en in de kolonien en overzeesche bezittingen van het Rijk woonachtig

Bij alin. 4 worden de woorden bijgevoegd: » of van welke vermoed wordt dat zij met dat doel in de vaart gebragt worden. »

W. VAN GOLTSTEIN.

[55. 25.]

De ondergeteekende heeft de eer de volgende amendementen op art. 2 voor te stellen:

I.

De twee eerste alinea's van art. 2 aldus te lezen:

» Zeebrieven worden alleen afgegeven aan zeeschepen:

a. voor meer dan de helft toebehoorende aan ingezetenen van Nederland of aan vennootschappen, waarvan al de leden ingezetenen van Nederland zijn, mits, zoodra er meer dan één eigenaar is, een ingezetene van Nederland of een der genoemde vennootschappen als medereeder-boekhouder het bestuur voert."

en in de beide volgende alinea's, onmiddellijk na de letters b en c, tusschen te voegen de woorden: » toebehoorende aan ».

II.

In de alinea onder letter b, in de plaats van: » vennoten onder de firma of minstens de helft der hoofdelijk voor het geheel aansprakelijke vennoten der commanditaire vennootschap », te lezen: » besturende vennoten ».

III.

In de alinea onder letter c, achter de woorden: » wettelijke voorschriften », tusschen te voegen het volgende: » mits het bij de acte van oprigting vertegenwoordigde kapitaal voor meer dan de helft door ingezetenen van Nederland is bijeengebragt ».

IV.

Te doen vervallen de 5de alinea van het artikel.

M. J. PIJNAPPEL.

[55. 26.]

REGERINGSVOORSTEL.

Nieuw artikel.

Wij behouden Ons voor, wanneer dit door het algemeen belang wordt gevorderd, de afgifte van zeebrieven te weigeren aan vennootschappen en vereenigingen, in litt. b en c van art. 2 bedoeld, die niet in Nederland gevestigd waren gedurende het

jaar, dat eindigt met den dag waarop de zeebrief wordt aangevraagd.

[42. 1.]

VERSLAG DER COMMISSIE belast met het onderzoek der Staatsrekening voor 1864, betreffende rekeningen betrekkelijk het Fonds wegens den arbeid der gevangenen, het Fonds der Algemeene Landsdrukkerij, de aan het Rijk toebehoorende gestichten te Ommerschans en Veenhuizen, en uitgaven voor verstrekkingen door de Departementen van Marine en Oorlog; alle over 1864; uitgebragt in de zitting van den 24sten April 1869.

(De Staatsrekening en verdere stukken zijn gedrukt onder n°. 54 der Tweede Zitting 1867-1868.)

De Commissie uit de Kamer in wier handen den 27sten April 1868 de Staatsrekening c. a. over 1864 werd gesteld, is eerst nu in staat daarover verslag uit te brengen, omdat zij niet voor in den loop dezer maand, alzoo een jaar nadat haar die taak werd opgedragen, de bedoelde stukken (gedrukt) ontvangen heeft.

In het Verslag dd. 21 November 1867 der Commissie betrekkelijk de Staatsrekeningen over 1860 en 1861 (de laatste Staatsrekeningen waaromtrent verslag is uitgebragt) werd geklaagd over de zeer late indiening dier stukken bij de Tweede Kamer, en inderdaad niet zonder grond, daar deze respectievelijk 3½ en 2½ jaar bij het Departement van Finantien waren blijven liggen. Met de Staatsrekening over 1864, die den 4den Maart 1867 door de Algemeene Rekenkamer opgenomen en gesloten werd, is nu wel eenigen meerderen spoed gemaakt, maar het duurde toch nog meer dan een jaar, eer zij door den toenmaligen Minister van Finantien aan Z. M. de Koning aangeboden en aan de Staten-Generaal medegedeeld werd. Het ware wenschelijk dat, zoo mogelijk, nog meer spoed werd gemaakt ook wat het drukken betreft.

Het onderzoek der stukken heeft bij de Commissie tot geene bijzondere aanmerkingen aanleiding gegeven; zij meent zich alzoo te kunnen bepalen tot de volgende mededeelingen en opmerkingen.

Het totaal der ontvangsten bedroeg . . . f 112 065 317,955
dat der uitgaven 100 416 496,015

Zoodat de Rekening een batig slot aanwijst van. f 11 648 821,94

Dit batig slot is echter geen overschot op de eigenlijke dienst van 1864, maar een gevolg van de toevoeging aan de ontvangsten van een bedrag van meer dan 13 millioen die niet tot de gewone ontvangsten noch tot de dienst van 1864 kan gerekend worden te behooren, namelijk:

f 5 000 000,00	van de beschikbare middelen voor de dienstjaren 1861 en 1863;
450 000,00	uit het fonds voortspruitende uit de kooprijzen der domeinen;
f 2 534 748,565	als batig slot der rekeningen van ontvangsten en uitgaven tot regeling van het muntwezen van Nederlandsch Indie;
3 809 253,33	als tweede termijn der afkoopsom van den Scheldetol;
342 832,80	als rente van het onbetaald gebleven gedeelte dier afkoopsom;
146 610,00	wegens vrijgevallden saldo's van een'ge gedeponeerde en andere fondsen, ten gevolge van dertigjarige prescriptie als anderszins;
35 706,50	als bijdragen uit baten afkomstig van de voormalige Wees- en Momboirkamers; en
747 505,00	wegens winst op de te-gelde-making van 1000 aandeelen in de Nederlandsche Bank, krachtens art. 22 der wet van den 22sten December 1863 (Staatsblad n°. 148).

De gewone middelen bragten allen meer op dan de raming, met uitzondering alleen van:

1°. den accijns op de suiker die ruim f 150 000 beneden de raming bleef, welke raming op het minimum was gesteld, bepaald bij de wet van 14 Julij 1855 (Staatsblad n°. 104). Die min-

Wijziging der wet op het regt van successie en van overgang bij overlijden.

(Voorgestelde Amendementen.)

dere opbrengst schijnt het gevolg van het faillissement van een groot raffinadeur, wiens aandeel in den omslag over het halfjaar 1 April — 1 October 1864 niet in 1864 kon ingevorderd worden;

2°. de accijnsen op de brandstoffen ten gevolge van de afschaffing dier accijnsen op 1 Maart 1864 (wet van 31 December 1863, *Staatsblad* n°. 220).

Daarentegen bragt de accijns op het gedistilleerd ruim f 2 820 000 meer op dan de raming, ten gevolge der verhooging van den accijns op het binnenlandsch gedistilleerd van 1 Maart 1864 (wet van 31 December 1863, *Staatsblad* n°. 221).

De geheele opbrengst der gewone middelen bedroeg ruim f 4 262 000 meer dan de raming.

Onder de totale som der ontvangsten over 1864 is voor een bedrag van f 32 482 447,95 voortgevloeid uit de koloniale geldmiddelen, waarvan:

f 20 808 793,71 als koloniaal batig slot van 1863;

9 800 000,00 als gewone bijdrage voor renten; en

1 873 654,24 ter zake van uitgaven die vroeger regtstreeks uit die geldmiddelen gekweten maar nu op het IXde hoofdstuk der Staatsbegroting voor 1863 verevend werden.

Eindelijk verdient nog opmerking dat voor het eerst onder de ontvangsten een post voorkomt wegens het aandeel van het Rijk in de opbrengst van de exploitatie der Staatsspoorwegen, over 1864 echter nog slechts ten bedrage van f 8 776,73⁵.

Onder de uitgaven zijn onder andere begrepen:

f 28 161 578,20⁵ voor rente der nationale schuld (dit is ruim f 7 838 000 minder dan in 1850);

11 800 233,14 voor amortisatie van id.;

15 500 000,00 voor den aanleg der Staatsspoorwegen;

4 048 881,84 voor materieel der marine;

1 027 236,31 voor materieel der genie en artillerie te lande;

4 728 059,86 voor waterstaat en publieke werken, waarvan onder andere:

f 708 826,77 voor de verbetering van den waterweg van Rotterdam naar zee; en

133 333,33 als bijdrage over 1864 in de kosten van verbetering der scheepvaartkanalen in Groningen.

De batige sloten der rekeningen van de fondsen wegens den arbeid der gevangenen, de Algemeene Landsdrukkerij en de uitgaven voor verstrekkingen door de Departementen van Marine en Oorlog zijn verantwoord onder de ontvangsten van 1864. De rekening van het fonds der gestichten Ommerschans en Veenhuizen levert een nadeelig saldo op ad f 20 731,83⁵, waarin voorzien is bij de wet van 15 September 1866 (*Staatsblad* n°. 145).

De Commissie heeft de eer voor te stellen dit Verslag te doen drukken en ronddeelen, en daarvan een afschrift te zenden aan den Minister van Financien.

Aldus vastgesteld door de Commissie den 23sten April 1869.

STORM VAN 'S GRAVESANDE.
VAN DELDEN.
VIRULY VERBRUGGE.
BEGRAM.

[59. 12.]

VOORGESTELDE AMENDEMENTEN op het Ontwerp van Wet tot wijziging der wet op het regt van successie en van overgang bij overlijden.

I.

Achter art. 2, § 2, gewijzigd ontwerp van wet, n°. 9, te voegen achter »betaald»: »tenzij de vruchtgebruiker mogt verkiezen dat bedrag tegen of zonder rente voor te schieten».

TOELICHTING.

De bevoegdheid, die de Regering nu wil geven aan den blooten eigenaar, om, niettegenstaande de ontheffing door den erfflater, borgstelling voor de successieregten van den vruchtgebruiker te kunnen vorderen, is zeker eenigzins eene inbreuk op, eene afwijking van het gemeene regt, die kan worden toegelaten, omdat er

een billijk beginsel voor ten grondslag ligt en andere uitweg moeilijk schijnt. De ondergeteekende wenscht die inbreuk minder voelbaar te maken, de toepassing te vergemakkelijken en het denkbeeld der Regering te vereenigen met een denkbeeld in het Voorloopig Verslag (stuk n°. 6) geopperd: 't kan zijn nut hebben op twee wijzen te kunnen handelen en als 't ware den weg tot onderhandeling aan te wijzen.

II.

Achter § 14 van het gewijzigd wets-ontwerp n°. 9, te laten volgen eene nieuwe en laatste alinea van art. 29 der wet, aldus luidende:

»Mogt echter het niet van het regt vrijgestelde legaat bestaan in een vruchtgebruik van de geheele nalatenschap of van een evenredig deel daarvan, dan leggen de aangevers den eed (verklaring) af, voorkomende in art. 28, met uitzondering der woorden aan het slot: »en de regten van successie en van overgang zal voldoen voor».

TOELICHTING.

Iemand komt te overlijden met achterlating van kinderen of descendente uit zijn eerste huwelijk: hij legateert aan zijne tweede echtgenoot, bij of met wie hij geene kinderen heeft, het vruchtgebruik zijner geheele nalatenschap of evenredig deel daarvan.

Deze nalatenschap is, wat het legaat van vruchtgebruik betreft, niet van successieregt vrijgesteld als niet vallende onder n°. 3 van art. 56 der wet.

De erfgenamen, hoewel den erfflater in de rechte lijn bestaande, zullen dus, met het oog op art. 24 en 23, lit. e, der wet, aangifte moeten doen volgens art. 10 en die aangifte moeten beëdigden naar het formulier voorkomende in het voorlaatste lid van art. 29.

Dat eedsformulier, hoezeer geldig en toepasselijk voor andere legaten is voor legaten van vruchtgebruik onvolledig en alzoo onvoldoende, maar aflegging van den eed bij art. 28 voorgeschreven, in verband met de voorafgaande beschouwingen, en na de opgegeven uitlating, wel degelijk noodig, althans nuttig.

III.

Achter art. 2, gewijzigd wets-ontwerp, n°. 9, te voegen nieuwe artt. 3 en 4 van volgende inhoud:

»Zij die, volgens vroegere wetten, de betaling der verschuldigde regten van successie en van overgang tegen zekerheidsstelling hebben opgeschort, zijn ten allen tijde bevoegd die regten dadelijk bij vervroeging te betalen over de aangegeven som, na aftrek, voor zooveel de regten van successie betreft, van de waarde, welke, op het tijdstip der betaling, aan de uitkeering of het vruchtgebruik, volgens de bepalingen van n°. 1, lit. e, of van n°. 2 van art. 23 moet worden toegekend.

»Indien het vruchtgebruik of de uitdeeling aan of ten behoeve van verschillende personen van onderscheiden leeftijd, levenslang bij opvolging besproken of bedongen is, wordt de aftrek bepaald in verhouding tot den leeftijd des jongsten».

Art. 4. »Zij die van de in art. 3 verleende bevoegdheid gebruik maken, dienen ten kantore van successie, waar het regt open staat, eene door hen onderteekende verklaring in, houdende:

»1°. hunne voornamen, namen, beroepen en woonplaatsen;

»2°. keuze van woonplaats in den kring van dat kantoor;

»3°. de sommen, waarover het door hen verschuldigde regt van successie en van overgang is berekend, en het bedrag der daarover geheven regten en opcenten naar aanleiding der ingediende memorie van successie;

»4°. dag en jaar van geboorte der vruchtgebruikers.»

TOELICHTING.

Bij art. 67 der wet van 13 Mei 1859 (*Staatsblad* n°. 36) is door den Minister eene aanvulling voorgesteld en noodzakelijk geoordeeld omdat anders de oude wet, ondanks hare afschaffing, nog eene reeks van jaren in haar geheel zou moeten worden toegepast. Zie Memorie van Toelichting n°. 3, § 26, pag. 16.

Door de bepaling van art. 2 van het tegenwoordig ontwerp moet de vorige wetgeving evenzeer nog eene reeks van jaren worden toegepast; immers een vruchtgebruiker, die thans den leeftijd van bijv. 30 jaar heeft bereikt, kan ligt 60 à 70 jaar, ja ouder worden en dan moet de oude wet nog 30 à 40 jaar of langer van toepassing blijven.

Gedurende een tusschentijdperk van ongeveer eene halve eeuw zouden dus alle moeilijkheden in de boekhouding en alle bezwaren, waarop de Minister met zoo veel nadruk wijst, ten opzichte der verervingen of verkrijgingen door overlijden vóór de